

**IN LAV:
DEM NATALIS
Christi. Ioannes
Vulteius.**

Νῶν οὐκ ὦ μέροπες νωθεοὶ φάος ἡελίοιο
μέρδ' οντες θούλεοι ἐμ λεχέσσι μένειμ.
Νῶν μάλ' ἐπαυρίσκειοι ἐν λῶνι ευαγγελιάωμ,
ὦν οὐκ ἀνθρώπων γλῶσσα λαλοῖτο χαράμ.
ὥρ' οἱ ζυγοὶ κραιπνοὺς σκοτόεντος ἀφ' ὕπνου
ἐξθεῖς ἐστρέχεμεν λαμπρόντα δόμον.
αὐτοῦ εἴτ' ἀνεγρόμενοι, ψυχάωμ ἐι μέλ' ὕμιν.
εἰ θέλετ' ἐξ ὡς ἐξελθέμεν ἡλυσίω.
πρὶν ζοφερῇ σφοδράλιγῃ κηχήμεναι ὕμεις δὲ φωνῶν
βασιρ' ἐμ ἀνθρώποις φέγγος ἐκείνο μενεῖ.
ἐγχεος ἄφαντοι πρὸς νῆδ' οὐτε θεδίο,
σεφάντες ῥοδίοις ἀνθεμόεσι κάρα.
φῶτες ἀπκλεγέως σεβέοντες θεσκελορ ὁμφήμ
σείχετε κλείοντες πάντα τρέφοντα θεορ.
Μεῖρακες εὐπειθεῖς πεφλημένοι ἐξοχα μύσαις
εἰς χριστοῖο νεῶν σείχετε καρπαλίμως.
Μὴ νυ φώρος ὁρῶντες ἀλήμονες ἐσε, φρονεῖτε
ὁρφνάλω φεύγειν καίρος ἀλκμοσάωμ.
πρόδοιμ τῇ συγερῇ κεκαλυμμένοι ὁμματά νυκτὶ
ἐλέφατε ἀμφοτεροῦ ἡελίοιο φάος.
ἐσώμ' χάσμα φέρω ἡγρ' εὐσεβέος χάριμ ἐργα
πᾶσι μὲν οἱ τῆς γῆς δ' ὡς ἐχούσι μυχούρ.
σώτηρος μεγάλου ζωάκης ἐπ' ἐχέμεν ὥρ.
ὑπόθεμ εἰς γαῖαν πᾶν ἔσοφον ἡλθε φῶς.
τεχνήμων κόσμιοι παῖδες ὅν ὑπέχετο πέμψῃμ
παραθένορ ἐμ ταύτῃ γέιναιτο νυκτὶ γόνου.
ὁρ μερ' ὡμ' ἀρχῆς ἀποσώμ θεῶ ὅς ἀμῆτωρ.
ἀρχονος ἰσοφύης ὁρ σινέλαμψε παῖσι.
ὅς ἀυλῆς κατὰ πᾶς πολυχάνδρος εἰνεκεν ἡμῶν.
λυτῶρ τοῦ ψυχῆς ὡς ἐροτέησι φέρεϊμ.
ὄφρα κακοὶ παύσωνται: ἀτάσθαλα μηχανάσθαι:
ὄφρα λάβωσι καλοὶ πρῆξιος ἀθλα καλῆς.
σάντας ἀπ' ἀμπλακίης, ὡς αὐτὴς δὲ βᾶ κέλευθα
δυσανίω μεθέπειρ ἐργα πρέποντα χορῶ
ὄνασι θεωπέσι μὴ ἀπειθέσι κλύετε μύθους,
πῶτέσθαι ἐς αἰθερίας δις πόθος ἐσὶ τῶν χάρ.
παιδίον ἐμ φάτῃ σωτήριον ἔλθετ' ὅπως παῖς
κείμενον ἀθροῦντες: μὴδ' ἀτιμάτε βρέφορ.
ἀρχεῖ ἐπιχθονίω γὰρ ἐν ἀσερδέντι μελάδῳ
αἰθερίης δ' ὁρῆς πᾶσι τοῖς ὄντας ἔχωμ.
κοίρανός ἐς ἐνέρωμ τε πολυφλύσβοιο θαλάσσης
ὄσ' ὑπὸ τῆς γαῖης τὸν βασιλῆα τρέμει.
ὅκ' ἄλλος ζῶν ἀνώνιο, οὐτὸς δ' ὅπως αἰ:
κλέμ' ἀπὸ πατρὸς ἔχωμ δώματα δὲ δυσανίου.
ὄν' ἀγαπᾷ μόνους σῶζει: πάλιν αὖ δ' ἰαφείρει.
ὅς ἐστι ἀπειθήσας θελγομένοις λόγοις.
Αλλὰ φιλοσόφω πάντας φιλέει τινὶ θεσμῷ,
ὅτι νινε εὐπειθῶς δέωσι δέλημα πατρὸς.
δυσανόρ ἐμ βᾶνωμ μορφῶν ἐοσάρκι σαρκί.
παραθενικῶν χαίρων σώματος ὅς ἐμεμ.
ἐκ τούτου κρέμαται ἐροτέης σωτήρια πᾶσα:
λευσέτ' ἐξ ἀρτιγόνου ὁμμασι παργάνιορ.
εἰ μὴ τοῦ βρέφορ θείμ' τηρήσεται ἐφετμήμ.
αἰθερίης μήπου τεύξετ' εὐφροσύνης.
δ' εὐτ' οὐρ σὺν καθαρῶσιν ἐμ δυσανίω ἐλαπινάχαμ
εἰ πόθος ἐς ἰαχλὺν κλύετε θεωπέσιν.

τῆλ' οὐκ αἰθίοπων: λθορ κοσμήτορες ἀνδρῶν
δ' ὡρ' ἐνέγκαντες ἀπαργαυοσάμεν
ὁρ κῆρ' ὡς ἔσπου σφαλερὰς περδάντες, ἰσοῦ
ἐλκόντες σμύναμ λίβανον ἡδὲ χρυσόν.
αἰχρὸν ἀνευ δ' ὡρ' ἡμᾶς ἐπεί ἐγγύθι νάει.
ὁκνηροῦς ἀθέως οἰκοὶ ἐφεζόμενοις.
νεοτόκοι οφείρου ὡς ἐμβροτορ ἡμᾶς ἀγγλῶ
ἡλθεμ δ' οὐρανίου δώματος ἄσρα λιπὺρ.
ἐρχόμενος νεφέλας, ὁρφνάλω, κὴ νύκτα κὴ ἄλλαν
ἐσκέδασεμ, φέγγος δ' ἡελίοιο πόρεμ.
πάντα δ' ἐμασπεθόντες ἐροτοῖς χθονίοισι μ' οἰκώσι
ἐξ ἀδύτου προῦθεν παρθένου εὐσεβέος.
παινὺν κὴ διψλὺν κὴ δ' ἀκρυ χεῖρ' αἰτε θανέσθαι
ὡς ἐροτοῖς ὑππομένωμ: ὡς θὸς ἐργα ποιῶμ
ὁμφλῶν ἀθάνατος διδασκῆμ ἡγρ' ἀνίματα θεῶ:
ὁυδὲμ γὰρ ψευδὲς ἔμα λαλοῖτο θεός.
ἀλλ' ὡς μὴ δ' οὐκ ἐφ' ἐν ὡς ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐροπέωνι:
δὶα δ' ἰδ' ἄρ' ἐπ' οἰῶν ἐργα νοεῖτε φρεσὶ.
τοῦς ἐλεφαντίσιμ θεράπεισε δ' ὑσλβή ἔχονταρ.
σκάζονταρ πῶτοι ἐν ποσὶ κραιπνὰ βέμ.
ἀμβλυοποῖς ἀπαμαλδ' ὡμ' ὁρφ' ἐσάμ' ὁμῆλλω
ἀνδράσιμ, αὖ ἀγγλῶ ὁμματός ἀντίπορεμ.
πολλοῖς ἐκ μὴ τὸς τυφλοῖς ἐμ λαφ' εὐοσίμ
ἐξαπίνης ἐπέθη ὁμματά παμφάρα.
ἀλ' ἄρα ἐμ νεκρῶν λιποφειγέα ἀλλοιόντων
ἀπνοορ ἡνώγει νόσιμον ἐλθέμεναι.
ἡμᾶς ἐκείτο νέκυσ τότε θεάρα ἐνδοθὶ τύμβου.
πέμπτω δ' ἐξ ἰκίος φέγγος ἰδ' ὡς ἐκίωμ.
ἀλλὰ σιγῶ χριστῶ πᾶμ πολλα παρηγμένα θείως.
ἐν γὰρ τῷ λαφ' πάντες ἴσασι σαφῶς.
αἰγίοχοιο πάλαι μεγάλοις ἐγγένησιν ἀπ' οἰνοῖς
ὄνομα κὴ θωμοῦς θύμασι πάντοδ' ἀποῖς.
ἡμέες ἰδ' ἐμ' ὅτι θεός ἡμῶν ἐσὶμ ἀληθῶς
κοίρανός ἐμ γῆ ἡγρ' αἰθερίοισι θεοῖς.
κ' εἰδότες ὁυδὲ νεῶς οὐ θωμοῦς οὐδ' ἐρεκας
ὁυδὲ θεοῦ φωνήμ ἐμ τιμίοις ἔχομεμ.
ὁυ κοῦν ἀσπρόνους πολέμοις κὴ λοίγια πολλὰ
πᾶσιν ἐμ, ἐμ πρᾶγιν ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' ἐμ.
ὡμῶς ὑψιμέδωμ συγερ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
τοῖς πάλιν ἐυσέπτοις πολλὰ ἐπὶ χίρ' ἀφ' ἐρεκας
ἡμῶς οὐκ δ' ὡς ὡς δ' ἐκ κηκῆμ ἐμ ἐλδ' ὡς:
ἀντίκρυς δ' ὡς δ' ἐκ κηκῆμ ἐμ ἐλδ' ὡς:
ἡθ' ὡς ἀμπλακίης ἐγκύμονες ἀνδρῶς ἐπ' ὁμορ
ἐλθετ' ἐπὶ τῶν κηκῆμ, λείπετ' ἀτασθαλίμ.
μειλιχίοις ἐπ' ὡς δ' ἐκ κηκῆμ ἐμ ἐλδ' ὡς:
εἰπόντες χαίρειμ πρᾶγιν ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' ἐμ.
τοῦτο θέλημα πᾶσι τοῖς ὡς δ' ἐκ κηκῆμ ἐμ ἐλδ' ὡς:
πασσάμενους ἐλεῖμ ἀνδρῶς ἀμαρτοεπές.
πάντες σώζονται πολυπλοῦτοι ἡγρ' ἐμ πένητες.
βουλόμενοι θείμ κραιπνὰ ἐφ' ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
ὡμ δ' ἐμ νόος σφαλεροῖς δ' ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
ὅκ' ἀπολαύσουσιν νέκταρος δυσανίου.
πείσονται τε λύπας πάντοδ' ἀλγέα πολλὰ,
ὅκ' κατὰ τῆς γῆς σῶμα κάλυψε τάφορ.
κείμ' αἰδ' ὡς δ' ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
ἡγρ' σὺν ἀλ' ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
σώφροσιμ ἐμ πείθετε λόγοις: ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
μὴ σὺν ἀμαρτωλοῖς ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
φεύγετε τῶν ἀθέων θώκους: ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
αὐτοῦ εἴτ' ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ δ' οὐκ ἐμ.
κῆθι πατήρ ἀβραάμ κόλπῳ προσδέξεται ὡμᾶς.
ὅψιν κῆθι θεοῦ λεύσσετε, κῆθι χαράμ.
ἡκτε λήγοντες πάντωμ λύσιμ ἀλγινόντων.
ἡκτε πῶσοντες νέκταρος ἀθανάτως.

**EIVSDEM AD LE-
ctorem græcæ linguæ ignarum.**

Si cui Roma placet, claras non spernat Athenas
Floruit eximijs Græci docta uiris.
Arrident multis concinna uolumina Tulli,
Atq; in eo studij tempora cuncta terunt.
Iudicium laudo, præponunt dulcia felli
Palladis in celsa Tullius arce sedet.
At multis fardet græcorum lingua latinis:
Dogmata Cecropidum percipienda negant.
Hos ego submoneo peramice, ut carpere cessent
Musarum docto quæ placuere choro.
Tullius illustres si contempsisset Athenas:
Doctrinae tantas non cumulasset opes.
Lectio nec tanta caperet dulcedine mentes:
Si non legisset grande Platonis opus.
Aeschinis & clari Demosthenis addo lepores
Non dicam quoties uoluit Aristotelem.
Græcia nil Latio potuit transmittere quod non
Assidue manibus triuerit ille suis.
Exemplo moniti Ciceronis dum uiget etas
Romanis studiis iungite Græca precor.
Quæ Cato perdidit premere dum curua senecta
Quis nisi desipiat spernere Græca potest?
Detraho nil Romæ, Romanam prædico linguam.
Vtrâq; iuncta tamen commoda multa feret.
Nam tua diuino mens siue Poëmâ gaudet.
Historias ueteres noscere siue libet.
Siue placet sacre perdiscere dogmata chartæ
Vrbibus aut magnis præsidis esse loco.
Scu placet occultas herbarum noscere uires
Naturæ cursum, sydera summa poli.
Non spernenda tibi sunt græcæ idiomata linguæ
Si modo te pigeat reperere semper humi.
Id numerosa tibi monstrabunt scripta Maronis.
Palmam quem Latio præripuisse ferunt.
Hic quam studio diuinum triuit Homerum
Si nescis, doctos consule quæso uiros.
Ingenuas artes peperit tibi Græcia: summum est
Attica tyrones spernere sacra nefas.
Cecropiam linguam doctorum more latine,
Consilium sanum præbeo, iunge puer.
Inuide quin cessas genuinum figere dentem.
Desine consilium rodere Mome pium.
Nam mea dum carpis mordaci Zoile lingua,
Incuruum nasum Rhinocerotis habes.
Non tibi sed teneræ sunt hæc conscripta iuuentæ
Nectat ut exemplo Carmina græca meo.
Festæ festiuis celebrandæ uersibus horæ:
Versibus eximijs hæc celebranda dies.
Ast alijs quoniam secundus ore latinus
Sermo fluit, nobis carmina græca placent.

*Magnifico, clarissimoq; viro
D. Georgio Theandro In,
golfindiana Academia
Rectori dignissimo
Ioannes Vulteius.*

CHRISTIAN
DEMINTS
V.

[illegible]

Magnifico, clausurati vici
 5. Georgis Thundro in
 G. Georgis Thundro in
 Rector dignissimus
 Joannes Vossius